

คำนิจฉัยของ นายสุจิต บุญงการ ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

ପ୍ରକାଶକ

วันที่ ๔ กันยายน ๒๕๖๘

เรื่อง ศาลจังหวัดสุพรรณบุรีส่งคำตัดเย็บของจำเลยในคดีแพ่งหมายเลขคดีที่ ๑๔๒๒/๒๕๓๗ ให้ศาลมีอำนาจพิจารณาข้อหาตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๔

ข้อเท็จจริง

บริษัท น้ำตาลรีไฟน์ชั่ยมงคล จำกัด จ่ายเงินคดีแพ่งหมายเลขคำที่ ๑๔๒๒/๒๕๓๗ ได้ถูก กองทุนอ้อยและน้ำตาลรายปีโฉนดที่ดินต่อศาลจังหวัดสุพรรณบุรี ให้ชำระเบี้ยปรับแก้โฉนดเป็นจำนวน ๖๒,๓๔๒,๕๗๘.๐๙ บาท เนื่องจากฝ่ายไม่ปฏิบัติตามประการ ระเบียบ และพระราชบัญญัติอ้อยและ น้ำตาลราย พ.ศ. ๒๕๒๗ คดีอยู่ระหว่างการพิจารณาของศาลจังหวัดสุพรรณบุรี

ในการดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ตามพระราชบัญญัติอ้อยและน้ำตาลทราย พ.ศ. ๒๕๒๗ มาตรา ๑๗ คณะกรรมการอ้อยและน้ำตาลทราย ปฏิบัติต่อโรงงานน้ำตาลต่าง ๆ โดยไม่เสนอภาคกันได้แก่ เมื่อโรงงานน้ำตาลบางโรงงานมีความคลาดเคลื่อนทางด้านเลขของบัญชี คณะกรรมการฯ ก็ถือว่า โรงงานนั้นมีความผิดฐานลักลอบขนย้ายน้ำตาลทราย เมื่อน้ำตาลทรายขาดหรือเกินบัญชีต้องชำระเบี้ยปรับทั้งๆ ที่พระราชบัญญัติอ้อยและน้ำตาลทรายฯ ไม่ได้มีบทบัญญัติให้ถือว่าโรงงานนั้นมีความผิด และไม่มีระเบียบ ประกาศ หรือข้อกำหนดตามมาตรา ๑๗ (๑๔) และหรือ (๑๕) ให้ถือเพ่นพ้นด้วยแต่สำหรับบางโรงงานแม้จะมีน้ำตาลขาดหรือเกินบัญชี ก็ไม่ได้ถูกปรับ

นอกจากนี้คณะกรรมการอ้อยและน้ำตาลทรายได้ออกระเบียบ ประกาศที่เกินเลยไปกว่าที่พระราชบัญญัติอ้อยและน้ำตาลทรายฯ ซึ่งเป็นกฎหมายแม่บทให้อำนาจไว้และนำกฎหมายลูกบทหรืออนุบัญญัตินั้นไปใช้บังคับกับโรงงานน้ำตาลโดยให้มีผลบังคับย้อนหลังไปก่อภาระหรือหน้าที่บังคับให้โรงงานน้ำตาลส่งมอบน้ำตาลที่ผลิตได้ให้แก่บุคคลภายนอกนำไปจำหน่ายอันเป็นการไม่ชอบด้วยพระราชบัญญัติอ้อยและน้ำตาลทรายฯ มาตรา ๔๖

การกระทำของคณะกรรมการอ้อยและน้ำตาลทรายดังกล่าวข้างต้น รวมทั้งการอุบะเบี่ยน และประกาศไม่อู้ญาณในขอบเขตของพระราชนูญตืออ้อยและน้ำตาลทราย ๆ เป็นการอุกฤษและคำสั่ง

ทางปกครองที่ไม่ชอบ จึงขัดหรือแย้งกับรัฐธรรมนูญ มาตรา ๖ จำเลยซึ่งเป็นผู้รองจังชองให้ศาลจังหวัด สุพรรณบุรีการพิจารณาพิพากษาคดีไว้ชั่วคราวและส่งความเห็นตามทางการเพื่อศาลรัฐธรรมนูญพิจารณา วินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๔

ศาลจังหวัดสุพรรณบุรีเห็นว่า ผู้รองกกล่าวอ้างว่าประเด็นข้อพิพาทในคดีเกี่ยวข้องกับสิทธิเสรีภาพ ในการประกอบกิจการหรือประกอบอาชีพและแบ่งขันโดยเสรีอย่างเป็นธรรม ซึ่งเป็นสิทธิตามรัฐธรรมนูญ และยังกล่าวอ้างว่าคณะกรรมการอ้อยและน้ำตาลทรายอาศัยอำนาจตามพระราชบัญญัติอ้อยและน้ำตาลทรายฯ ออกรับเบี้ยน ประกาศ ข้อกำหนดเกี่ยวกับการควบคุมการผลิตน้ำตาล เป็นการบัดต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๖ และมาตรา ๒๖๔ เพื่อปฏิบัติให้เป็นไปตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๔ จึงให้การพิจารณา พิพากษาคดีนี้ไว้ชั่วคราว และส่งสำนวนคดีไปยังกระทรวงยุติธรรมเพื่อส่งศาลรัฐธรรมนูญพิจารณา วินิจฉัย

กระทรวงยุติธรรมได้มีหนังสือลงวันที่ ๕ พฤษภาคม ๒๕๔๒ ส่งเรื่องดังกล่าวเพื่อให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณา วินิจฉัย

ศาลรัฐธรรมนูญมีคำสั่งเมื่อวันที่ ๑๙ พฤษภาคม ๒๕๔๒ รับเรื่องดังกล่าวไว้ดำเนินการ ตามข้อกำหนดศาลรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๔๑ ข้อ ๑๐ และ แจ้งกระทรวงยุติธรรมเพื่อแจ้งศาลจังหวัดสุพรรณบุรีทราบ

ข้อพิจารณา วินิจฉัย

ตามคำร้องมีประเด็นที่ขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณา วินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๔ คือ ระเบียบ ประกาศที่คณะกรรมการอ้อยและน้ำตาลทรายได้ออกโดยอาศัยอำนาจตามพระราชบัญญัติอ้อยและน้ำตาลทราย พ.ศ. ๒๕๒๗ เป็นการออกโดยเกินขอบเขตที่พระราชบัญญัติอ้อยและน้ำตาลทรายฯ ให้อำนาจไว้ ไม่ชอบด้วยพระราชบัญญัติอ้อยและน้ำตาลทรายฯ มาตรา ๔๖

ระเบียบและประกาศเกี่ยวกับการควบคุมการผลิตน้ำตาลทรายที่คณะกรรมการอ้อยและน้ำตาลทราย อาศัยอำนาจตามพระราชบัญญัติอ้อยและน้ำตาลทรายฯ ออกมาใช้บังคับเป็นระเบียบและประกาศที่ไม่ชอบ และต้องตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๖

รัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๔ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า “ในการที่ศาลจะใช้บันบัญญัติแห่งกฎหมาย บังคับแก่คดีใด ถ้าศาลเห็นเองหรือคู่ความโต้แย้งว่าบันบัญญัติแห่งกฎหมายนั้นต้องด้วยบันบัญญัติ มาตรา ๖ และยังไม่มีคำวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญในส่วนที่เกี่ยวกับบันบัญญัตินั้น ให้ศาลออกการพิจารณา พิพากษาคดีไว้ชั่วคราว และส่งความเห็นเข่นว่า นั้นตามทางการเพื่อศาลรัฐธรรมนูญจะได้พิจารณา วินิจฉัย”

ดังนั้น กรณีที่จะขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณา วินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๔ ได้นั้น จะต้องเป็นกรณีขอให้พิจารณา วินิจฉัยว่า “บันบัญญัติแห่งกฎหมาย” ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ ซึ่งบท

บัญญัติแห่งกฎหมายที่ศาลรัฐธรรมนูญจะพิจารณาในวินิจฉัยตามมาตรา ๒๖๔ ได้ต้องเป็นบทบัญญัติแห่งกฎหมายที่ออกโดยองค์กรที่ใช้อำนาจนิติบัญญัติ หรือมีศักดิ์และฐานะเทียบเท่ากับกฎหมายที่ออกโดยองค์กรที่ใช้อำนาจนิติบัญญัติ

กรณีตามคำร้อง ประเด็นที่ขอให้พิจารณาในวินิจฉัยว่าระเบียนและประกาศที่ออกโดยคณะกรรมการอ้อยและน้ำตาลทรายเป็นการออกโดยเกินขอบเขตที่พระราชบัญญัติอ้อยและน้ำตาลทรายฯ ให้อำนาจไว้หรือไม่นั้น เป็นการขอให้วินิจฉัยว่าระเบียนและประกาศดังกล่าวขัดกับพระราชบัญญัติอ้อยและน้ำตาลทรายฯ มาตรา ๔๖ ซึ่งระเบียนและประกาศดังกล่าวไม่ใช่บทบัญญัติแห่งกฎหมายตามความหมายของรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๔ วรรคหนึ่ง ศาลรัฐธรรมนูญไม่มีอำนาจวินิจฉัยจึงให้ยกคำร้อง

ส่วนประเด็นที่ขอให้พิจารณาในวินิจฉัยว่าระเบียนและประกาศเกี่ยวกับกระบวนการคุมการผลิตน้ำตาลทรายที่คณะกรรมการอ้อยและน้ำตาลทรายออกโดยอาศัยอำนาจตามพระราชบัญญัติอ้อยและน้ำตาลทรายฯ เป็นระเบียนและประกาศที่ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญนั้น เนื่องจากระเบียน ประกาศ และข้อกำหนดดังกล่าวออกโดยคณะกรรมการอ้อยและน้ำตาลทรายซึ่งไม่ใช่เป็นกฎหมายที่ออกโดยองค์กรที่ใช้อำนาจนิติบัญญัติ หรือมีศักดิ์หรือฐานะเทียบเท่ากฎหมายที่ออกโดยองค์กรที่ใช้อำนาจนิติบัญญัติ บทบัญญัติดังกล่าวจึงไม่ใช่บทบัญญัติแห่งกฎหมาย ที่จะขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาในวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๔ ได้ ดังนี้จึงวินิจฉัยให้ยกคำร้อง

นายสุจิต บุญบางกอร
ศุลกากรศาลรัฐธรรมนูญ